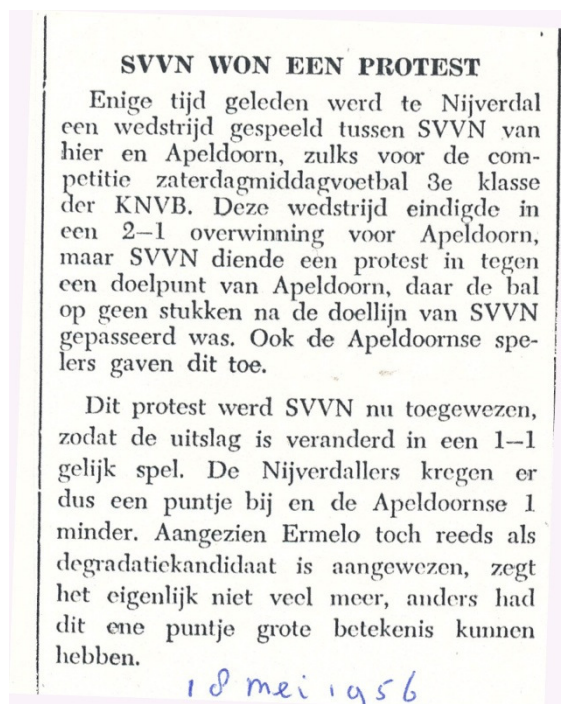

De geschiedenis van de SVVN: Seizoen 1955 – 1956

Dit seizoen mocht SVVN het weer eens in de derde klasse waar proberen te maken, voor de tweede maal in haar bestaan. De promotie die een seizoen eerder was afgedwongen, toonde aan dat onze vereniging een sportieve factor van belang begon te worden in de regionale sportwereld.

Het verliep ons vlaggenschip overigens niet bepaald soepel in die derde klasse. Met hangen en wurgen wisten de mannen net boven de degradatiestreek te blijven. Drie overwinningen en acht gelijke spelen leverden net één puntje meer op dan naaste concurrent Excelsior Rijssen.

Een van de oorzaken van de matige prestaties was dat niet altijd het sterkste elftal kon worden opgesteld. Het bestuur had immers besloten dat selectie spelers die niet aan een training deelnamen, de eerstkomende zaterdag buiten de basis werden gehouden. Dat had tot gevolg dat met nogal eens met "tweede keus" gespeeld moest worden. Niet elke topper kon of wilde immers altijd trainen. Excuses genoeg: veel spelers werkten in ploegen, de werkweken waren lang en zwaar en mannen werden gemiddeld op veel jongere leeftijd vader dan nu. Maar toch, dat gold ook voor andere verenigingen en daar

lukte het wel. Blijkbaar gold ook toen al dat SVVN zelden op basis van mentaliteit de oorlog op de groene mat won.

Wat betreft de sportieve prestaties van de lagere elftallen kon men tevreden zijn. Die presteerden over het algemeen goed. SVVN 2 deed lang mee om het kampioenschap. Binnen haar klasse was dat een sterk team en de verwachtingen voor de toekomst waren hooggespannen.

Ook SVVN 3 draaide bovenin mee. Helaas bleven enkele spelers nogal eens zonder afmelding weg bij wedstrijden, waardoor ze het team dupeerden.

En tenslotte SVVN 4. Dit team moest zich zo'n beetje door de competitie heen worstelen, omdat ze regelmatig spelers aan hogere elftallen moesten afstaan. Zoals zo vaak bij lagere elftallen zijn de anekdotes daar het leukst. In het vierde speelde **Jan Jansen** in de verdediging. Hij had de gewoonte om altijd met een kiezelsteen in de mond te spelen. In de uitwedstrijd tegen B.C.S.V.2 kwam zijn team ondanks een 4-1 voorsprong onder zware druk te staan. **Jan Jansen** verdedigde de voorsprong met zoveel verve, dat hij zijn tanden er letterlijk stuk op beet.

Maar dat was nog niet alles. In het slotoffensief probeerden de Bornse spelers met fysiek geweld de Nijverdalse verdediging te slechten. Maar **Jan Jansen** en zijn medespelers konden er ook wat van. Een enorm tumultueuze slotfase volgde. Toen de kruitdampen waren opgetrokken, lag een speler van Borne naar adem te happen had **Jan Jansen** iets wat leek op een slagaderlijke bloeding. Nadat hij verbonden was, werd hij door een lokale dokter gehecht en opgelapt. De wedstrijd eindigde overigens in 5-2 voor onze **mannen**.

SVVN—PEC VRIENDSCHAPPELIJK

Zaterdagavond speelde het eerste elftal van SVVN alhier een vriendschappelijke wedstrijd tegen een combinatie van PEC uit Zwolle. De Zwollenaren wonnen met 2—1.

Terug naar het eerste elftal. Binnen SVVN was men er van doordrongen dat degradatie weliswaar net was afgewend, maar dat het nieuwe seizoen op een debacle uit zou kunnen. Die competitie zou op 8 september 1956 in Enschede van start gaan. Alle neuzen zouden voor deze datum de zelfde kant op moeten staan. Helaas, voor dat zo ver was, gebeurde er nog de nodige ellende.

Zo was er weer kritiek op de **elftalcommissie**. Niet dat zij veel aan de matige prestaties konden doen. Het gebrek aan discipline bij de spelers was een groter probleem.

Ook de **terreincommissie** kreeg onder uit de zak. Het kwam nogal eens voor dat de velden niet speelklaar waren gemaakt. Lijnen en doelnetten ontbraken en het gras werd niet op tijd gemaaid. Het 3e elftal moest zelfs een keer een thuiswedstrijd op een ander sportpark spelen, omdat veld 2 door gebrek aan onderhoud onbespeelbaar was.

Dan was er nog kritiek op trainer **Jan Lodenstijn**. Zijn oefenstof zou niet aan de eisen voldoen en de kostenpost voor deze trainer was hoog. Daarom werd aan het eind van het seizoen afscheid genomen van deze trainer.

In de laatste bestuursvergadering trad het bestuur in zijn geheel af en stelde zich niet herkiesbaar. Een triest dieptepunt in een rommelige tijd.

Gelukkig gebeurden er dat seizoen ook nog leuke dingen: Op 22 oktober 1955 werd de jaarlijkse feestavond gehouden. Een bomvolle zaal met diverse vertegenwoordigers van zusterverenigingen genoot daarbij van de

klucht "Het zal je maar gebeuren" van toneelvereniging ODO.

Ook werden er concrete plannen gemaakt om nieuwe kleedkamers te gaan bouwen. Hiervoor werd steun van de leden gevraagd, velen gaven aan daadwerkelijk de handen uit de mouwen te steken. Een verloting en een bazaar moesten bovendien genoeg geld in het laatje brengen om een groot deel van de kosten te kunnen financieren.

Tenslotte werden er serieuze plannen gemaakt voor een reünie. Die zou in 1958 gehouden kunnen worden, als de vereniging haar 30 jarige jubileum hoopte te gaan vieren.

We sluiten af met wat jaren '50 nostalgie:

Tot het midden van de jaren '50 werden er nog wekelijks zogenaamde spelerskaartjes rondgestuurd, zodat iedereen wist in welk elftal hij de eerstvolgende zaterdag verwacht werd om te komen spelen. In die tijd begonnen de posttarieven echter flink te stijgen, daarom besloot het bestuur om hiermee te stoppen. De opstellingen werden sindsdien opgehangen op vier adressen in Nijverdal: **Kleding Schotman, Meulenbelt, Van Weert en Eeftink**. Tot de opkomst van het internet dit in de jaren '90 overbodig maakte, fietsten vele leden elke zaterdagochtend opgetogen naar één van deze vier adressen om te kijken in welk elftal ze 's middags zouden speelden. En als het hard geregend had, konden ze zien of de wedstrijd doorging of dat deze was afgelast.

In diezelfde jaren '50 hadden spelers nog zogenaamde klosjes onder hun voetbalschoenen. Die waren met spijkertjes vastgemaakt. **Hans Vos** was in die tijd degene die de ballen verzorgde, en hij constateerde dat deze steeds vaker lelijke beschadigingen vertoonden. Om die reden verzocht hij alle leden om hun voetbalschoenen te controleren op **spijkertjes die uit de klosjes staken**.

Historische Kring Hellendoorn-Nijverdal

S.V.V.N. 1 1956.

Staande vlnr: Ap Hallink, Henk Plumers, Gerrit Tjihuis, Jaap Alberts, Gerrit ter Avest en Gerhard Hekman
Gehurkt: Mannes ter Avest, Dick o.d.Dries, Ep Heuver, Gerrit Witten, Geert Harbers en Marinus Bergboer.

3^e klasse 1955 – 1956.

Uitslagen	CSV	DES	DOV	DVS	EXC	GEN	SVV	SPA	VVO	WHC
C.S.V. Apeldoorn	##	1-1	1-5	5-3	1-0	3-2	2-2	2-0	0-2	2-0
D.E.S.	3-0	##	1-2	4-1	3-2	2-3	3-2	0-1	2-1	2-4
D.O.V.O.	1-1	1-3	##	3-1	1-2	0-0	2-1	3-4	3-2	6-2
D.V.S.'33	2-2	1-3	1-2	##	1-2	0-7	1-8	0-3	3-2	2-1
Excelsior '31	2-6	2-3	3-2	6-3	##	2-4	3-4	4-1	1-2	1-2
Genemuiden	0-0	1-1	4-2	5-0	5-0	##	2-1	3-3	3-2	3-0
S.V.V.N.	1-1	1-6	2-2	4-5	4-0	1-5	##	1-3	3-3	2-3
Sparta Enschede	1-2	2-0	4-1	4-1	6-1	3-1	4-1	##	2-1	1-2
V.V.O.G.	1-3	0-0	4-0	5-2	7-1	3-3	2-0	2-3	##	3-2
W.H.C.	6-2	1-0	2-2	3-1	5-1	1-6	2-2	1-3	1-2	##

Eindstand	GS	WN	GL	VL	PT	V – T
Genemuiden	18	11	5	2	27	57-24
Sparta Enschede	18	13	1	4	27	48-26
C.S.V. Apeldoorn	18	8	6	4	22	34-32
D.E.S.	18	9	3	6	21	37-26
V.V.O.G.	18	8	3	7	19	44-32
D.O.V.O.	18	7	4	7	18	38-38
W.H.C.	18	8	2	8	18	38-41
S.V.V.N.	18	3	5	10	11	40-49
Excelsior '31	18	5	0	13	10	33-60
D.V.S.'33	18	3	1	14	7	28-69